

NOVINY

Kulturního spolku Kozojedy a obce Kozojedy

Číslo 2/2006

1. dubna 2006

Jak se rozvíjela v Kozojedech myslivost

Lov zvěře patří k nejstarším činnostem člověka. Dříve byl dokonce podstatnou složkou každodenního úsilí člověka o získání potravy. Za středověku by spjat s vlastnictvím půdy a tudíž se stal výsadním právem šlechty. Tento stav se změnil až v druhé polovině 18. století, kdy se na úkor myslivosti začala dávat přednost lesnímu hospodářství. První honitby začaly vznikat v roce 1849; mohly být pronajímány obcí určité osobě nebo skupině osob za úhradu, která tvořila obecní příjem.

V Kozojedech máme pronajímání místní honitby doloženo již od r. 1890. Tehdejším nájemcem byl Josef Beran (č. 29). V roce 1916 si pronajal honitbu kozojedský obchodník František Friš, a to i s panskými pozemky sahajícími až k Zimohrázu. Mezi tehdejšími zájemci o myslivost nalézáme jména Volín, Procházka (č. 11), Šott st., Hubka (č. 10), Lipert a Ryba st.

V roce 1923 byla založena myslivecká organizace - Československá jednota myslivecká. Vyšel zákon upravující dobu lovu, hájení určitých druhů zvěře a vydávání loveckých lístků.

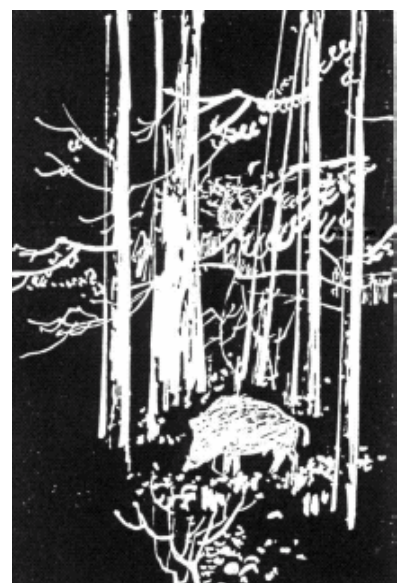
V roce 1928 vydražil honitbu za 150 Kč Václav Šour (č. 32), který roku 1933 zemřel. Nakrátko ho ve vlastnictví nahradila jeho ovdovělá manželka. V té době doplnili sbor nimrodů ještě farář Dvořák a Sedláček a učitel Bláhovec.

Roku 1934 byla dána honitba za roční nájemné 1000 Kč do nájmu Josefu Volínovi. Výměra honitby byla v té době 823 ha, což s pozemky v Borku činilo celkem 943 ha. Mezi tehdejšími střelci čteme jména Šnajdr, Chlup, Ryba st. i ml., Soukup, Niče a z Borku Beránek, Beneš, Honzík a dr. Koukolík.

Pronájem si Josef Volín podržel až do roku 1954, kdy byla ustavena myslivecká společnost. Jejimi členy byli J. Volín, J. Šnajdr, V. Šour, V. Beránek, J. Pipla, F. Niče a Majer.

Ustavením myslivecké společnosti nastala nová etapa ve vývoji honitby. Ke kozojedské společnosti je postupně přičleněna společnost dolnohradištská a lednická. Ve výboru se objevila nová jména – J. Baxa, F. Zazvonil a později i V. Prusík a Fencel.

Toto období bylo dobou velkého rozvoje, a to jak po stránce myslivecké, tak i kulturní. V roce 1968 byla obnovena tradice mysliveckých plesů, nejprve v hostinci „U Šotolů“ a od r. 1970 v novém kulturním domě. Velký ohlas měla myslivecká výstava k 30. výročí osvobození, uspořádaná pod vedením J. Baxy v sále „U Šotolů“. Další výstava spojená s ukázkami samorostů se konala u příležitosti sjezdu

kozojedských rodáků v roce 1976. Úspěch měla i výstava, která byla uspořádána v kulturní domě ve spolupráci s ostatními zájmovými organizacemi (včelaři, zahrádkáři, Svazem žen). K měsíci myslivosti se každoročně konaly v mateřské školce malé výstavy. Z další kulturní činnosti lze uvést různé zájezdy, přednášky (Lovy beze zbraní), oslavy MDŽ apod.

„V Loužku“ byla zřízena střelnice, kde se konaly pravidelně každý rok brokové střelby na asfaltové terče a pro děti střelba vzduchovkou. Stejně jako výstavy byly i tyto akce veřejností hodnoceny velmi kladně.

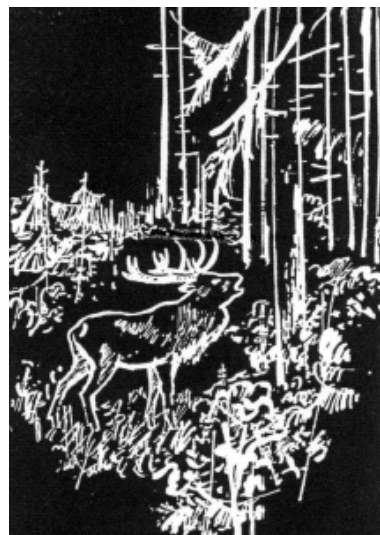
Opomenout nelze ani práci s mládeží, kdy při základní škole byl zřízen kroužek „Mladých přátel myslivosti“. Žáci se pravidelně zúčastňovali a dosud zúčastňují soutěží o „Zlatou srnčí trofej“. Umísťují se vždy na předních místech.

K další změně v organizaci myslivecké společnosti došlo v roce 1979, kdy sloučením společností Kozojedy, Bohy a částečně i Všehrady vzniklo nové myslivecké sdružení se 46 členy a s výměrou honitby 2700 ha. Předsedou byl zvolen Eduard Bláha, místopředsedou Josef Prokopec a mysliveckým hospodářem František Hykyš. V roce 1988 byl na členské schůzi zvolen novým předsedou Ing. František Kapsa a o rok později Ing. Václav Kožíšek.

Důležitým mezníkem v české myslivosti je rok 1992, kdy většina honebních pozemků přešla ze společenského vlastnictví zpět do vlastnictví soukromých osob. Z těchto vlastníků byla vytvořena tzv. honební společenstva, která pronajímají své pozemky k mysliveckému hospodaření buď mysliveckým sdružením, nebo soukromým osobám.

Naše nová honitba má 42 členů a její výměra je 2795 ha. V roce 2000 byl zvolen nový výbor – předsedou se stal Jaromír Bech, místopředsedou Václav Holub, mysliveckým hospodářem Vladimír Hykyš a pomocným hospodářem Pavel Štol. V r. 2005 byl dodatečně kooptován Václav Prusík. V závěru bychom chtěli ještě zdůraznit krédo našeho mysliveckého sdružení: *Myslivost je nejen prostředkem k poznávání a pozorování přírody, nýbrž působí i na lidské srdce a rozum. Etika myslivce se projeví tam, kde přestává platit směrnice a rozhoduje cit.*

František Hykyš

6. výroční členská schůze Kulturního spolku Kozojedy

se konala **27. 1. 2006** v 19:00 v KD Kozojedy. Sešlo se na 63 členů a hostů. Po zahájení byl přednesen souhrn finančního hospodaření spolku za minulý rok. Výsledek hospodaření za rok 2005 je mírně plusový. Náklady všech kulturních akcí byly pokryty vlastními zdroji, což je z finančního hlediska spolku a pro organizátory jednoznačně úspěchem.

Hodnocení roku 2005 proběhlo výčtem a krátkým shrnutím loňského kulturního dění v Kozojedech a okolí. Předběžně byla upřesněna data již připravených aktivit na tento rok. Ostatní akce budou doplňovány a upřesňovány v průběhu roku.

Dosavadní plán kulturních akcí na rok 2006

12. 08. 2006 – vodník, Podkrašovský mlýn

09. 09. 2006 – sraz rodáků

15. 12. 2006 – předvánoční kulturní akce v KD Kozojedy

Dalším bodem výroční schůze byla také volba výboru. Ve stanovách spolku není zanesena perioda, ve které spolek volí svůj výbor a předsedu, a proto se přítomní veřejným hlasováním usnesli na čtyřletém volebním období. Ze 16 kandidátů byl na výroční schůzi zvolen 11členný výbor na příští čtyřleté období.

Bartoloměj Štěrba, Kozojedy; Jaroslava Benešová, Kozojedy; Zdeněk Beran, Kozojedy; Milan Lavička, Kozojedy; Markéta Němcová, Kozojedy; Martin Slach, Kozojedy; Jana Soukupová, Bohy; Marie Štěrbová, Kozojedy; Helena Štěrbová, Kozojedy; Anna Urbanová, Kozojedy; Jaromíra Vrbová, Bohy.

Přednáška Ing. Františka Knoflíčka – Yukon 10. 2. 2006

V roce 2004 se sedm nadšenců (5 mužů a 2 ženy) sdružených kolem Ing. Knoflíčka vydalo na měsíční cestu do Kanady. Návštěva Kanady byla pro organizátora této akce splněním životního snu. Cílem cesty, která začala příletem do Calgary a cestou přes Skalisté hory, národní parky a prerie, byla řeka Yukon, kterou několik týdnů sjížděla tato skupina nadšenců na kanoích. Cesta se konala po sezóně, na konci srpna, takže počasí bylo chvílemi velmi kruté.

Ke své přednášce s ukázkou dokumentárního filmu o jejich cestě dovezl Ing. Knoflíček na ukázkou a dokreslení tématu album s fotografiemi, vlastní cestovní výzbroj a oblečení, kanadskou vlajku a medvědí kůži (kůži medvěda, kterého střelil sám na své první cestě do Kanady).

Před promítnutím filmu pohovořil přednášející velmi zajímavě o svých zážitcích při lovu medvědů, ale i o příhodách během své cesty po Yukonu - po stopách místních zlatokopů.

Film podbarvený hudbou přítomným představil krásy tamní přírody a kanadské řeky, ale dokumentoval i mnohé nesnáze při jejich odvážné cestě, které jim přichystalo podzimní, v kanadském prostředí často až dramatické počasí. Úžasné byly záběry medvědů, losů, dikobrazů a bobrů. Filmu s vtipným doprovodným slovem kameramana upoutal všechny přítomné, jichž se sešlo přes osmdesát.

H. Štěrbová

Masopust roku 2006

Masopust je v Kozojedech mnohaletou a oblíbenou tradicí. Letos se konal 18. února, ve stejný víkend jako loňského roku. I počet masek byl téměř stejný jako minulý rok. Místní napočítali na 60 masopustních masek. Myslím si, nebo alespoň doufám, že většina čtenářů měla možnost průvod přinejmenším potkat v uličkách Kozojed, a není proto nutné na tomto místě líčit zábavné kousky a vylomeniny maškar. Sama za sebe považují za nejúžasnější masopustní převlek skupinu baletek a jejich naprosto bezkonkurenční tance na téma Labutího jezera. Masopustního reje se zúčastnily nejrůznější postavičky, ať už klasické, na které se všichni přihlížející každoročně těší, tak mnoho nových a nápaditých, které nás všechny velmi pobavily.

Pro ty, kteří se průvodu nemohli zúčastnit, částečný výčet letošních masopustních masek: král, královna a jejich družina v čele průvodu, kuřata, baletky, kuchaři, školačky, lyžař, Sněhurka s trpaslíky, hasiči a mnoho dalších.

Večer v kulturním domě bylo opět připraveno posezení s občerstvením a hudbou pro veřejnost, kterého se ovšem zúčastnily, až na výjimky, pouze masky z průvodu.

O necelý měsíc později (11. března) se konal masopust také v Bohách, který si kulturní spolek vzal pod svoji záštitu. Vzhledem k tomu, že se zde konal masopust po velmi dlouhé odmlce, zúčastnilo se zde průvodu, i přes opravdu děsivou nepřízeň počasí, přes čtyřicet masek a mnoho dalších přihlížejících. Průvod pokračoval z Bohů do Rakolusek a den byl zakončen Na Rybárně při večerní tancovačce. Ti, kdo se zúčastnili, budou se mnou jistě souhlasit, že „božský masopust“ se vydařil a byl veselý a přátelský.

Tak třeba napřesrok na shledanou?

H. Štěrbová

Berounka – Stará řeka

Berounka je snad nejstarší z českých řek. Jistě se v dávných dobách valily její vlny do šíře, byla tu četná bahnička, močály a zatuchlý les, z hničících kořenů vylétali komáři a také její hladina sahala jistě do jiné výše, než je tomu nyní. Škoda, že nenašla ještě svého Smetanu, který by zhudebnil věčný koloběh jejích vod v symfonii tónů. Je to řeka, která je tepnou krajiny, s níž žije v důvěrné symbióze stejně jako s obyvateli a pestrá faunou vegetující v jejích vodách a na jejích březích.

Berounka? Vždycky Berounka?

Nesmíme zapomenout, že je to řeka *vícejmenná*. Od svého vzniku nedaleko Tachova nese název Mže a pak – odkud vlastně – Berounka? Jsou o tom dlouhé, letité spory. Jedni ji nazývají v celém jejím toku Mží, jiní Berounkou. Mže pravděpodobně podle častých mlh v jejím korytě a Berounka podle města Berouna. Berounkou je však nazývána až v dolním toku. Nebylo tomu tak vždy.

Ve starém zeměpisném atlasu Brunclíkově z roku 1921 sahá jméno Berounka až po Zvíkovec. Christian Müller na mapě z roku 1720 má název Berounka již pod Plzní. Naopak Josef Jungmann ve svém Slovníku píše, že Mže mění své jméno u Berouna. Stejně i František Š. Kott ve svém Slovníku z roku 1878. V historických pramenech je to ještě spleťtější. August Sedláček dokonce sebral šestnáct názvů této krásné řeky. Převládá Mže ve tvarech *Mzie, Myze, Myza, Msa, Msae, Mse, Msee, Mese, Mesea, Mzea, Mise*, ale i *Zeyza* a *Zelza*. V kaceřovském urbáři z let 1558 až 1610 a v gruntovní knize křivoklátské je Mže nazývána *Plzeňskou řekou*. V Sommerově Topografii Čech je zase jmenována *Černou vodou*. V miocénu byla Mže hlavní říční tepnou Čech a Vltava jen jejím pobočným přítokem. Na Berounku ukazuje tvar *ber* a *biraj*, naše „sbírat“. Tedy sbírat přítoky, vody potůčků, potoků a říček. Však jich má Mže či Berounka požehnaně. Jednačtyřicet zprava a devětadvacet zleva. A pak tu máme ještě německý výraz *Bär*, což značí též hráz, a české *brna* značící místa mokřinatá, bažinatá. Nedořešený problém uzavřeme tím, že jméno Berounka vzniklo nejspíše zkrácením sousloví *Berounská řeka*.

Tak jako Vltavě se říká Velká řeka, Sázavě Zlatá řeka, říká se Berounce *Stará řeka*. Avšak i

Berounku by bylo možné nazvat Zlatou řekou, protože i ona bývala řekou zlatonosnou. Ona i její přítoky. Zlato se rýžovalo v okolí obce Týřovice mezi Skryjemi a Nezabudicemi, u Nové Huti a v potocích okolo Křivoklátu.

Berounku mám od dětství rád. Znáám její laškování, úsměvy i smutek. Obdivuji její barevnou krásu, ranní modř, polední zeleň, večerní tmavý nádech, podzimní olověnou šed' i chuchvalce mlh válející se nad hladinou. V prostém životě řeky je utajena odvěká moudrost, nekonečnost koloběhu dní, nezměnitelný počátek, jednosměrnost a konec.

Buď tedy pozdravena, líbezná Berounko. Snad ještě jednou, až již nohy budou špatně sloužit na pevné zemi, ale ruka bude ještě stále silná, aby udržela pádlo, projedu se po Tvé hladině a pozdravím cestou všechny známé zátočiny, jezy, staré mlýny, skály sklánějící se k zrcadlu vod, vesničky a samoty, hrady a zámky, dílo lidských rukou a píle.

*Z knihy Viktora Palivce „Hájemství zelené“
vybral J. Fingl*

Velikonoce

I v dnešní době jsou velikonoce prostoupeny pozůstatky starodávných magických rituálů, které se v některých oblastech země, více či méně dodržují. Většina z nás je dodržuje jako tradici, která se předává z pokolení na pokolení. Nesnažíme se jim porozumět a nevíme, co vedlo k jejich vzniku. Pokusím se Vám trochu přiblížit, jak asi v pradávce mohly vzniknout.

V tom prvním čase našich předků, kdy byli všichni spjati se zemí a zemědělstvím, probíhal čas v kruhu každoročního umírání a znovuoživení přírody. Tito lidé stále prožívali nejistotu, zda příroda znovu procitne, či ne. Více než na přírodní zákonitosti spoléhali na milost a nemilost tajemných sil, s nimiž se pokoušeli komunikovat pomocí magických obřadů. Měli představu o tom, že lze dotykem přenášet různé vlastnosti (kontaktní magie). To dalo vznik i některým velikonočním zvykům.

Švihnutí zmlazenými vrbovými pruty pomlázky přenese na člověka divotvornou moc probouzející se jarní přírody. **Pomlázka ho pomládí.** Je jisté, že velikonoční mrskání se provozovalo od nepaměti, ale nejstarší písemná zmínka o velikonočním mrskání v Čechách pochází ze 14. století.

Z hlediska křesťanského jsou velikonoce svátky veliké noci, opředené největším tajemstvím v dějinách křesťanství, a tím je zmrtnýchvstání Ježíše Krista. Víra ve spasení a věčný život spojuje křesťanské velikonoce s oslavou zmrtnýchvstání přírody. Vzájemným prorůstáním rolnických tradic nového hospodářského roku a křesťanské oslavy vítězství Krista nad smrtí se vytvořily velikonoce jako nejdelší a velice důležité svátky v roce. A na rozdíl od jiných svátků se velikonoce neváží na pevný den v kalendáři, ale jejich datum se mění podle lunárního cyklu.

Přibližně 1700 let už se velikonoce slaví prvou nedělí po jarním úplňku. Tak rozhodl církevní koncil. Od ústředního dne, tím je Boží hod velikonoční, se počítá doba padesáti velikonočních dnů, zakončená svatodušními svátky-letnicemi. Navíc velikonočím předchází doba příprav a pokání, takzvaná doba postní, která trvá čtyřicet dnů a zahrnuje pět postních nedělí. Každá z nich má své jméno a své kulturní tradice.

Byly to tyto neděle: **Černá** (ženy se oblékaly do černého), **Pražná** (podle obřadního pokrmu z nabobtnalých a upražených zrn), **Kýchavná** (den věšteb o počasí a zdraví), **Družebná** (scházely se k besedě svobodné dívky-družice) a **Smrtná** (házela se Mařena, nebo Mořena-Smrtka do vody). Skončila vláda zimy a začínala vláda jara.

Velikonoční týden - **Svatý**, začíná **Květnou nedělí**. Symbolem byly kočičky - jehnědy jívy, jejichž ochrannou a léčivou moc věří mnozí dodnes. Proutky posvěcené v kostele při mši se zastrkávaly pod krovky střechy. Ve středu končilo období příprav a půstu a hospodyně dokončovaly úklid, vymetly kamna, a proto se říkalo této středě **Sazometná**.

..Na škaredú středu nemá se ani jehlú pichnúť, lebo zašije slípkám ďupku a nenesú. Šak ani na ostatky se nemá šitiť vzít do ruky. Ženský majú hodně pit, aby se jim drúbež šlechtila. V našej hulici si donesly baby tej sladkej a pily o všecko pryč, to sme se jim nachechonyly, ty byly potom rozvířeli, ty dováděly.

..Na smrtnú nedělu chodijú školačky se smrťou na stromku po dědině. To majú ověšeném stromek papírovýma řetázkama, pantlama, obrázkama, vyfukama a zpívají:

*Smrtná neděla, kdes tak dlouho
bývala,
U studýnek u rovinek,
cos tam dělávala,
ruce nohy myla,*

*čímš jich utírala?
Lístekem, pístekem,
Červenýma vajci,
Žlutýma koláči.
Svatý Jiří vstává,*

*Zemi otvírává,
Aby tráva růstla,
Tráva zelená, fiala modrá,
Všelijaký kvítí, na věnečky vítí,
Kvítkem rozkvetá*

(Kobylí a Bořetice)

Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu doprovázelo posvátné ticho (zvony „odletěly do Říma“). Nedělaly se žádné domácí ani polní práce. Naši předkové si navzájem posílali dary Zeleného čtvrtka. Podobně jako o Štědrém večeru. K darům patřily zvláštní potraviny a pokrmy pro sváteční stůl, například jehňata, jeřábci a koroptve, beránci upečení z těsta, vejce, mazance a jidáše (vdolečky z kynutého těsta ve tvaru šneka a potřené medem). Na svátečním stole nesměla chybět zeleň prvních výhonků kopřiv, bylin. Velký pátek, den Kristova ukřižování a Bílá sobota, den před velikou nocí zázraků byly vyplněny náboženskými povinnostmi.

Lidové zvyky se však také dodržovaly. Celé rodiny na Velký pátek před rozbřeskem společně šly ke studni nebo prameni a tam probíhal rituál společného umývání. Odřikávalo se „šel pán Ježíš do zahrady..“ Byla to lidová parafráze motlitby nebo zařikávání, spojená s vítáním prvních ranních paprsků slunce. Zvuk umklých zvonů nahrazovali chlapci-rechtáči, kteří o Bílé sobotě ráno, v poledne, při klekání a večerní mši rachotili dřevěnými nástroji (klapačkami, trakárky a řehtačkami). Na mnoha místech, hlavně na Moravě se i tento zvyk udržel.

Velikonočním pondělím doznívají církevní a vrcholí lidové velikonoce. Následuje **Bílá neděle** a do letnic tuto dobu doprovázely pradávne symboly, jako voda v rituálním omývání a křtu, oheň obnovovaný každoročně od velikonoční svíce - **paškálu**. Ještě naše babičky nechávaly vyhasnout oheň v kamnech a lampách, aby jej znovu symbolicky zapálily až po vzkříšení.

Do dnešních dnů se přenesly jen některé zvyky. Zdobí se velikonoční vajíčka, symboly života. Pekou se piškotovi beránci. Přípravuje se tradiční nádivka s mladými výhonky kopřiv a vyrašenými bylinkami, k dekoraci stolu se kromě jiného používají zajičci hlinění, sádroví nebo upečení z kynutého nebo piškotového těsta (proto, že zajíc nemá víčka - nikdy nespí a spánek byl symbolem smrti). Dveře mnohých stavení zdobí věnce z vrbových proutků s kraslicemi nebo hnízdečka z narašených větviček s figurkami zvířátek, které patří k symbolům velikonoce. Na Moravě se polévá vodou. A ve většině obcí, ale i měst, obchází koledníci se šupačkami. Švihají opentlenými šupačkami (pomlázkami) z vrbového proutí do dveří a říkají koledy. Dostávají za to pomlázku (obarvená vařená vejce, bonbony, perníčky, někdy i drobné peníze). Party starších hochů chodí dům od domu a šupají děvčata i hospodyně (aby ony byly čiperné). Kromě malovaných vajíček dostanou ve většině stavení od hospodyně po sklínce nějaké kofaleny, a než takhle obejdou celou ves, mají co dělat, aby se nemotali.

Velikonoce obsahují mnoho tajemství a magických rituálů, o kterých by se dalo ještě mnoho povědět. V každém kraji jsou trochu jiné, ale všude krásné a vítají jaro. Jejich smysl a příkaz je: **Raduj se a rozdávej radost, oslavuj nový život.**

Pro ilustraci přikládám úryvek A. Šebestové Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky (z jihomoravské dědiny roku 1889.)

..Na Květnú nedělu, dyž idú panáček okolo kostela s kočičkami a kostelnici vyzvávajú zvonama, it pěkně k ovocnym stromom a trášť s něma, má potom hodně ovoce strom a nepadá.

Chodijú aji hledat poklady, sú vseckny jeskyně otevřítý.

..Na Zelenej čtvrtěk, Velkej pátek a Bílú sobotu dyž je v obci mrtvola, dycky hoří nekde v tej dědině. Na Velkej pátek mráz neškodí.

..Na Velkej pátek, dyž děti hrkajú, má se jit do sklepa zahrkat, nejsú tam potem žaby, ale néni pravda, my sme také hrkávali jak posedlí a měli sme sklep plnej žab.

..Na Velkej pátek chodí se do svodnice pro vodu, než slunečko vynde. Někdo se umyje tam, někdo si vezme vody dom a je to zdravý. Je to na památku, že židi vedli Krista pána přes vodu. Aji se chodijú v ten děň do zahrádky modlit' Svěcený dřevo se má ten děň nastrkat do krtičníků, aby krtice neryly; to pomože, my to každej rok děláme.

..Na Velkú noc uvázali dycky nebožka stařenka na jednu stranu noža tej buchty (bábovky), na druhou stranu chleba a to oni věděli, jak čeho se urodí, esli rýž, lebo pšenica, lebo nic, lebo oboje. Dyž se má urodit, tož zazerzá nůž. Dyž spadnú odrobinky ze svěcenej babůvky na zem, a šlapne na ně, teče z nich krív, ale ju nevidět. Nekdy aji zakříkne odrobinka.

Škarůpky ze svěcených vajíček se mají házet do zahrádky a nemá se po nich šmatlat.

..V pondělí velikonoční chodijú aji hrubí chlapani na šlahačku. Malí idu po divoch, po třech, má každém svůj sotíreček, lebo si to strká za nádra a do kapce. Tí maličký mají svázaný kukučky a sotva to dospí do rána radistou. Žile si dělajú z vrbového prutí. Hrubí chlapani idú hůfem a nosijú baňu holubí (koš ku nasazení holubů) a idú dom od domu, kde sú hrubí děvčata. Kolikrát dostanú syrových vajec za kolik zlatých. Ná děvčata jim dávajú malovaný.

..Barvijú ty vajíčka ve frižulce, vařijú cibulu, dyž na žluto, rýž, dyž na zeleno, všelijaký barvičky a papírky kupujú, ale nejlepší namočit ten papír, co z něho děláme růže, do vlažnej vody, on hned' pustí; vajíčka studený uvařený v tem ukotúlat, a sú krásný. Rejsujú jich nožama, malujú voskem alebo šalvostrem.

(Pravděpodobně jste stejně jako já některým slovům nerozuměli. To, proč jsem zvolila tuto ukázkou je, alespoň pro mne, úžasná poezie, vycházející z těch slov a děje. Prostota a víra v pomoc tajemných sil. Možná Vám připadá, stejně jako mně, čtete-li si ta slova a veršiky, že jste u stařenky v chaloupce, sedíte u stolu, kde na míse voní buchty, před vámi stojí hrnek s bílou kávou, v kachlových kamnech praská dřevo a vy posloucháte vyprávění obyčejné a přesto kouzelné, pohádkové a přesto pravdivé o době našich předků.)

Václava Peřinová

Rybářská stezka

Občas vidím přecházet nějakého rybáře a vzpomínám si, jak i já už od dětských let prošlapával ty známé pěšinky podél řek, které kdysi začal prošlapávat už pravěký rybář a po něm celé generace dalších. Rybařina byla pro mne vášeň i zábava, zdroj napětí i odpočinek. Je ctí každého rybáře používat dle možností co nejslabší šňůry, jednoduché háčky a dávat tak chycené rybě šanci na svobodu. Nejraději jsem chodil se třpytkou na štiky. Se třpytkou proto, že je štika chycena za okraj tlamy a není ochromena tím, že je chycena hluboko v jícnu, jak se stává u jiného způsobu lovu. Taková štika „mistr akrobacie“ dokáže pod hladinou i na hladině rozpoutat fascinující dramatické divadlo. Bez ohledu na sílu náčiní jsou šance mezi ní a rybářem naprosto vyrovnané a často končí pro rybáře prohrou. Zázitek však zůstane.

Ještě víc než ryby mi učarovala řeka. Má mnohé lidské vlastnosti. Dovede být laskavá, umí šeptat, zpívat, hrozit, burácet i zabíjet. Na svých vlnkách kolébá tisíce malých sluncí, v hlubinách skrývá svou druhou tvář. Dává život i život bere, dokáže potěšit i zkrotit lidskou pýchu. Je největším i nejkrásnějším zrcadlem, krásnějším než nejkrásnější zrcadla benátská. Nebe je v něm tak blízko, stačí natáhnout ruku a dotknout se ho. V noci je v něm celý vesmír. Ale také v něm lze spatřit černé svědomí lidstva, jeho vztah k přírodě, barbarskou demonstraci síly a pomyslné nadvlády. V přírodě je vždy něco za něco. I časové dimenze jsou jiné. Příroda se určitě chystá zbavit se největšího škůdce a parazita všech dob, který si říká člověk moudrý, a jistě už má ve svých genech nikdy nic podobného nestvořit.

Jen málo lidí si umí představit, jak bohatý život lze prožít u řeky jen s rybářským prutem v ruce. Je to trvalý stav podobný zamilovanosti.

V devětašedesátém roce vyhlásil časopis Rybářství celostátní fotosoutěž s rybářskou tematikou. Poslal jsem tři fotky, úplně první, o kterých jsem si myslel, že při pořádné drzosti a s přimhouřením očí mohou být předloženy veřejnosti. K mému překvapení jedna z nich vyhrála čtvrtou cenu a všechny byly otištěny bez úprav v různých časopisech. Moje ješitnost v tu chvíli neznala mezí a začal hlodat červíček. Trvalo ještě několik let, než jsem přešel na jinou pěšinku a začal „lovit beze zbraní“. Honorář za snímky byl směšný, tím více v porovnání s honorářem, který se nedá utratit, má trvalou hodnotu a který vystaví sama příroda každému, kdo s pokorou a trpělivostí prochází po rybářské stezce.

Jaroslav Holubář

Obecní úřad Kozojedy

Společenská kronika

Narozeniny

BŘEZEN

85 let - Anna Píclová, Lednice 2

DUBEN

60 let - Marie Němcová, Kozojedy 17

70 let - Blanka Fantová, Kozojedy 18

70 let - Božena Matoušková, Lednice 17

75 let - Jaroslava Kolmanová, Kozojedy 10

80 let - Jaroslav Havlík, Kozojedy 26

KVĚTEN

60 let - Miluše Šmausová, Lednice 11

85 let - Marie Píclová, Lednice 3

ČERVEN

60 let - Marie Kolmanová, Kozojedy 39

70 let - Josef Slach, Kozojedy 9

Úmrtí

Jiřina Kučerová, Lednice 29

Jaroslav Dlouhý, Kozojedy 138

Narození

Martin Liška, Kozojedy – 18. 2. 2006

VÝZVA OBČANŮM

Obec Kozojedy se i v letošním roce přihlásila do soutěže **Vesnice roku 2006**. Do soutěže budou tentokrát přihlášeny všechny naše obce, nejen Kozojedy. Prosíme tímto občany, aby byli nápomocni při úklidu před svými nemovitostmi a ostatních veřejných prostranství. Hodnotící komise navštíví obce v termínu od dubna do konce června 2006.

Upozornění

V nadcházejícím období jarních úklidů upozorňujeme občany na svoz velkoobjemového odpadu a nebezpečného odpadu v měsíci dubnu.

Nebezpečný odpad - svoz bude proveden **15. 4. 2006 ve všech našich obcích**

(přesný čas bude upřesněn týden před svozem, informaci získáte na vývěskách obce)

Velkoobjemový odpad - Kozojedy, Lednice - kontejnery budou přistaveny
v pátek **14. 4. 2006** a svezeny v úterý **18. 4. 2006**

Borek, Břízko, Robčice - kontejnery budou přistaveny
v pátek **21. 4. 2006** a svezeny **24. 4. 2006**

Dále připomínáme stále možnost odkládání ořezaných větví stromů a křovin v prostoru u cesty naproti hřbitovu v Kozojedech.

Místní lidová knihovna v Kozojedech

V uplynulých měsících proběhla v knihovně v Kozojedech v budově obecního úřadu, celková rekonstrukce veřejné knihovny. Dvojnásobně zvětšená plocha nabízí všem čtenářům pestrou paletu knih, která je stále doplňována a obměňována.

Kromě toho bude po zavedení, vždy v určených návštěvních hodinách, k dispozici vysokorychlostní internet. Tato služba bude pro občany zdarma, i s kvalifikovanou pomocnou obsluhou.

Knihovna, která byla zrekonstruována za finančního příspěvku Plzeňského kraje, se navíc stane informačním střediskem obce Kozojedy.

Při znovuotevření knihovny, zatím ještě bez možnosti využití internetu a neúplného dovybavení knihovnickými policemi, byla první návštěvnice obdarována dárkem od obecního úřadu a květinou, kterou předal sám starosta p. Lomička.

Pevně věříme, že kompletní službu budou občané moci využívat od druhého pololetí letošního roku.

U S N E S E N Í

**z 20. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Kozojedy, které se konalo dne 16. 2. 2006
od 19:00 hodin v Kulturním domě Kozojedy**

Zastupitelstvo obce projednalo a s c h v a l u j e :

- 226) Podání žádosti o dotaci z POV na provedení čističky u budovy obecního úřadu čp.100
- 227) Podání žádosti o dotaci od KÚ Plzeňského kraje na stavbu víceúčelového hřiště v Kozojedech.
- 228) Prodej obecních bytů za odsouhlasenou cenu, tj. 80% ceny odhadu zpracovaného ing. Šapovalovem.
- 229) Pronájem sálu za účelem tréninku bojového umění panu V. Němcovi ml., Kozojedy.
- 230) Nejnižší ceny prodeje palivového dřeva - jehličnaté od 30,- do 70,- Kč/m³, listnaté od 40,- do 90,- Kč/m³ a užitkového dřeva - jehličnaté od 400,- do 700,- Kč/m³ a listnaté od 700,- do 1000,- Kč/m³. Ceny jsou určeny dle obtížnosti a přístupnosti terénu a hmotnosti. Cena za práce v lese byla navýšena na 60,- Kč/hodinu.
- 231) Žádost slečny Hábrové, Borek 1 a pana T. Urbana, Kozojedy 133 o odklad placení poplatku za odpad.
- 232) Žádost paní Plačkové o přidělení hrobového místa na pohřebišti v Kozojedech a převod nájemní smlouvy č.130 na hrobové místo v Břízsku-Robčicích na paní D. Tůmovou.
- 233) Navýšení smluvní odměny a paušální částky o 20 % JUDr. Jarošovi na 4.320,-Kč měsíčně.
- 234) Zaslání žádosti o zařazení akce opravy komunikace Kozojedy - Kralovice do dotací, o které žádá Mikroregion.

Zastupitelstvo obce projednalo a b e r e n a v ě d o m í :

- 235) Žádost o směnu nebo prodej obecních pozemků p. Kolmana V., p. Becha B., p. Berana R. a pí. Koubové. S paní Koubovou bude jednáno ohledně směny všech pozemků pod komunikací Kozojedy - Lednice. Na pozemky bude vypracován znalecký posudek.
- 236) Informaci pana Hykyše - porovnání výdajů a příjmů na 1m³ dřeva od roku 1992 do roku 2005.

Vydává Kulturní spolek Kozojedy a Obec Kozojedy - Mgr. Jaroslava Benešová, Helena Štěrbová, foto J. Holubář, J. Benešová

Noviny vycházejí od června 2002. Další číslo vyjde 1. 7. 2006

Poděkování všem, kdo se o vydání tohoto čísla zasloužili. Budeme rádi, když do našich novin také přispějete.

Adresa: J. Benešová, Kozojedy 7 nebo j.benesova@post.cz

Internetové stránky WWW.SWEB.CZ/OBECKOZOJEDY - oficiální stránky obce Kozojedy

WWW.VOLNY.CZ/KOZOJEDY - stránky Kulturního spolku